

Crítica

La vida espiritual d'un poble

DOMÈNECH I MONER, Joan.

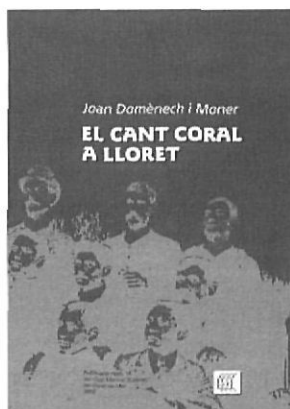
El cant coral a Lloret.

Club Marina Casinet.

Lloret de Mar, 2002.

La monografia sobre el cant coral a Lloret, de Joan Domènech, té com a detonant el 50è aniversari de la fundació de la Unió Lloretenca i és una altra de les seves contribucions, diguem-ne monumentals, a la història cultural de la vila.

Com passa sovint en la perspectiva dels estudis locals, no sempre amb èxit, el treball té una aspiració de completesa –en la línia d'altres que ha dut a terme, com ara el que dedicà a l'ensenyament–, em sembla que assolida, dins el marc que la documentació disponible permet. El recorregut s'inicia el s. XVI, amb la primera aparició del cant en la formació dels infants (amb el proverbial sacerdot Jaume Felip Gibert, el rector amb qui sembla que començà tot el que té un cert interès a Lloret) o la recuperació a partir dels padrons de l'ocupació d'un «salmaire» del XVIII (mot conservat en alguns indrets com a motiu o nom de casa), i avança pel camí de la música profana, de les corals de l'època florent del XIX. No oblidà els grans personatges generals (Clavé) o locals (Frigola, Montero, Moner...), les grans manifestacions de la veu col·lectiva, des de les caramelles i els cants religiosos (missa, pro-

cessons...) fins a les explosions vilatanes de l'òpera *Marina*, un símbol lloretenc. Hi tracta la trajectòria de totes les formacions actives a Lloret, en especial de l'Harmonia Lloretenca –a la qual ja havia dedicat un article anterior–, que va generar local propi i un seguit d'iniciatives, però també la Unió Lloretenca dels anys 50 del segle XX.

Entre les diverses aportacions que fa, centenars de detalls procedents de programes de mà, de cartells, etc., permeten refer la vida musical de Lloret al llarg dels dos darrers segles. Un altre recurs documental valuós –part important de l'èxit del treball– ha estat la premsa històrica, amb col·leccions cada cop més completes als arxius locals i de la qual és tan pròdiga la vila de Lloret. I també hi ha un esforç notable per recuperar material vinculat a les diverses corals: els estendards o les caixes on es guardaven els llibres, però també fotografies i altre material que té un valor

sentimental i també documental molt significatiu.

El fet que no deixi de banda, al costat dels cors constituïts, les manifestacions ocasionals del cant, com ara les caramelles, els aplecs d'ermita amb presència coral i els grups parroquials que animen les celebracions, fa del llibre de Domènech un estudi molt atent als detalls i a la dedicació de moltes persones, durant el període considerat, a un conjunt de fenòmens musicals que contribueixen, com diu l'autor mateix, a formar el nervi de la vida espiritual d'un poble.

Narcís Figueras Capdevila

El patrimoni d'un poble

DIVERSOS AUTORS

(editat per ANORO, Francesc).

Les cuineres de Sils.

La Magrana. Barcelona, 2003. 256 pàgines.

Avui molt pocs neguen que la gastronomia és una part fonamental de la riquesa cultural d'un país. *Les Cuineres de Sils* reafirma aquesta certesa. Enfront d'altres productes amb llacunes lamentables (n'hi ha que ni tan sols expliquen les proporcions d'ingredients necessàries per a cada recepta) aquest llibre ofereix una recopilació magistral dels plats tradicionals de la Selva interior. Som davant d'una